

Bilag A

Udkast til ændringer i lov om finansiel virksomhed, vedr. forsikringsselskabers adgang til at udøve accessorisk virksomhed

Forslag til ændringsforslag til L118

Efter lovforslagets §1, nr. 10 indsættes:

I §29, stk. 4 indsættes efter »2) Accessorisk servicevirksomhed gennem en dattervirksomhed med begrænset hæftelse«:

1: », herunder ejerskab og drift af ejendomme, infrastruktur og skov mv«

Bemærkninger til lovforslaget

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Det foreslåede stk. 4, nr. 2, oplister »Accessorisk servicevirksomhed gennem en dattervirksomhed med begrænset hæftelse, herunder ejerskab og drift af ejendomme, infrastruktur og skov mv.«

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til den gældende § 29, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Forslaget indeholder også en præcisering i forhold til det oprindelige fremsatte lovforslag således, at det nu præciseres direkte i loven, hvilke aktiviteter der kan indgå i definitionen af accessorisk servicevirksomhed. Oprensningen er dog ikke udtømmende men sikre en ensartet fortolkning af ligestillet virksomhed og driften heraf. Det foreslåede indebærer således, at forsikringsselskaber i en dattervirksomhed med begrænset hæftelse til forsikringsselskabet kan drive accessorisk servicevirksomhed. Virksomheden kan således ikke drives som f.eks. et interessentskab eller på en anden måde, der medfører, at forsikringsselskabet kommer til at hæfte for virksomhedens gæld.

Kravet om at dattervirksomheden skal drives i et selskab med begrænset hæftelse skal ses i sammenhæng med, at forsikringsselskaber i henhold til Solvens II-direktivets artikel 18, stk. 1, litra a, skal begrænse deres formål til forsikringsvirksomhed og direkte forbundne forretninger med udelukkelse af enhver anden erhvervmæssig virksomhed.

Hvis virksomhed udover kerneforretningen, direkte forbundne forretninger til kerneforretningen, eller accessorisk virksomhed, kunne drives i en dattervirksomhed uden begrænset hæftelse, så ville forsikringsselskabet kunne hæfte for gæld og andre forpligtelser fra dattervirksomheden, hvilket begrænser beskyttelsen af forsikringsselskabets kerneforretning.

Kravet afspejler hensynet til direktivets formål om at beskytte forsikringselskabets kerneforretning, således at der ikke drives virksomhed, der ikke er omfattet af kerneforretningen, direkte forbundne forretninger til kerneforretningen, eller accessorisk virksomhed, i selve forsikringselskabet.

Definitionen af en accessorisk servicevirksomhed fremgår af artikel 1, nr. 53, i Kommissionens delegerede forordning 2015/35/EU af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), hvorefter accessorisk servicevirksomhed er et ikkereguleret selskab, hvis hovedaktivitet består i besiddelse og forvaltning af fast ejendom, administrering af databehandlingstjenester, sundheds- og plejeydelser eller enhver anden lignende aktivitet af accessorisk karakter i forhold til et eller flere forsikrings- eller genforsikringselskabers hovedaktivitet.

Med det foreslåede stk. 4, nr. 2, får forsikringselskaber mulighed for, i en dattervirksomhed med begrænset hæftelse, at drive accessorisk servicevirksomhed. Accessorisk servicevirksomhed skal forstås i overensstemmelse med definitionen på accessorisk servicevirksomhed i Solvens II forordningen. Accessorisk servicevirksomhed kan eksempelvis bestå i at besidde og forvalte fast ejendom, at administrere databehandlingstjenester og drive sundheds- og plejeydelser.

Fast ejendom omfatter blandt andet grunde, skove, agerbrug og bygninger, sædvanligt tilbehør (særlige installationer), men ikke besætning, inventar, maskiner og andet driftsmateriel. Drift af fast ejendom indeholder en vis driftsmæssig risiko, som dog indkapsles, når den accessoriske virksomhed bliver udøvet i et datterselskab.

At ændringsforslaget specifikt inkluderer skov i definitionen af fast ejendom, gør det muligt for forsikringselskaber at bidrage til at bibeholde de eksisterende skove og til yderligere gode muligheder for at tilplante nye arealer. Det har samfundsmæssig interesse på samme måde som etablering af infrastruktur, da skov bidrager til at imødegå de generelle klimamæssige udfordringer. Endvidere er investering i skov karakteriseret ved at have en langsigtet tidshorisont, og at selve udførelse af driften kan outsources. Derfor foreslås det, at det bliver muligt at outsource industriel skovdrift på samme måde, som det er muligt at outsource driften af infrastruktur.

Infrastruktur omfattende tekniske anlæg, transportanlæg og bygningsanlæg foreslås omfattet af definitionen af accessorisk servicevirksomhed, som en anden lignende aktivitet af accessorisk karakter, da disse infrastrukturaktiver har samme karakteristika som fast ejendom.

Ved infrastruktur, omfattende tekniske anlæg, transportanlæg og bygningsanlæg, forstås besiddelse og forvaltning af de fysiske anlæg, der er nødven-

dige for, at samfundet kan fungere. Som fysiske anlæg kan eksempelvis nævnes veje, jernbaner, havne, broer, tunneller, dæmninger, kanaler, kabelnet, fibernet, telefonforbindelser, vandrør, elkabler, fjernvarme m.v. Infrastrukturinvesteringer i tekniske anlæg, transportanlæg og bygningsanlæg er kendetegnet ved en lang tidshorison, og såvel konstruktion som drift kan out-sources.

Den foreslåede bestemmelses stk. 4, nr. 2, betyder derfor, at forsikringselskaber også kan drive infrastruktur i form af tekniske anlæg, transportanlæg og bygningsanlæg som accessorisk servicevirksomhed i en dattervirksomhed med begrænset hæftelse i tillæg til de øvrige aktiviteter nævnt i definitionen på accessorisk servicevirksomhed.

Forskellen på accessorisk virksomhed efter det foreslåede stk. 1. 1. pkt., og accessorisk servicevirksomhed efter det foreslåede stk. 4, nr. 2, er, at accessorisk virksomhed efter stk. 1 skal være direkte forbundet til forsikringselskabers kerneområde, mens accessorisk servicevirksomhed efter stk. 4, nr. 2, skal være i tilknytning til forsikringselskabers kerneområde. Det vil sige, at accessorisk virksomhed skal ligge tættere på forsikringselskabets kerneforretningen end accessorisk servicevirksomhed. Kravet om, at forsikringselskaber skal begrænse deres formål til forsikringsvirksomhed og direkte forbundne forretninger med udelukkelse af enhver anden erhvervsmæssig virksomhed medfører, at det lovlige område for både accessorisk virksomhed og accessorisk servicevirksomhed i tilknytning til forsikringselskabet vil blive fortolket restriktivt.

En række livsforsikringsvirksomheder driver allerede i dag ovenstående typer af virksomhed. Kravet om, at dette skal ske via en dattervirksomhed med begrænset hæftelse, gælder kun fremadrettet, hvorfor virksomhederne fortsat kan drive allerede eksisterende ejendomme m.v.